

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜੁਰਮ ਦਾ ਚੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

(21) ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਈ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੁਰਾਈ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ ਅੰਧਾਵਾਲੀਆ , ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐਸ.ਜੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

BALRAJ TULI, ਜੇ.

ਆਨੰਦ ਫਲਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਪੇਟੀਟਨ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ।,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2860।

ਮਈ 26. 1972

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ ਵਾਲੀਅਮ II— ਨਿਯਮ 4.19 ਅਤੇ 4.23। ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ- ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ , ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 4.23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਘਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨੋਟ 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 4.23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮ 4.19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜੋ ਉਸਨੇ 10 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 10 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ.

ਜੇ.ਐਸ. ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ (ਇੰਦਰਜੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1957 ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ, ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਾਲ ਉਹ ਉਸੇ ਸਾਲ ਜੁਆਇਨ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਮੇਂ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਦਸੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਜਨਵਰੀ 1967 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਉਚੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਇਕ 3 15 ਫਰਵਰੀ 1967 ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਹੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਾਹੌਲ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 23 ਮਈ 1967 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਪਰਤ ਆਇਆ। 2 ਮਈ 1967 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਰ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਜੋਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਡੈਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਪੱਤਰ 'ਤੇ 26 ਜੁਲਾਈ 1967 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:

ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਆਰ ਚੱਢਾ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਡਰਾਅ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

(2) ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਤ ਡੀ ਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, - ਉਹਨਾਂ ਦੇ UO ਨੰਬਰ 4766 (7)-FR-67, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰੋ।"

22 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਤੋਂ 21 ਮਈ, 1967 ਤੱਕ 110 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ, ਅਤੇ 22 ਮਈ, 1967 ਤੋਂ 28 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੱਕ 68 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 8.116 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ 8.119, ਵੇ ਲੂਮ I, ਭਾਗ II। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਸਲ ਵਿੱਚ 26 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 29 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ।

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡੀ), ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਨੰਗਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸਰਕਲ, ਨੰਗਲ ਨੂੰ 16 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਆਰ. ਚੱਢਾ, ਟੈਪੋ ਰੇਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਏ.ਡੀ.ਈ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 3 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 29 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ 24 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 18 ਮਈ, 1970 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 4.19 (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1967 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ 1 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਯਮ 4.23, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1967 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“4.23. ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕੇਸ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ

ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਨਡੋਨੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ 1. ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਨਿਯਮ 4.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨੋਟ 2. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੁਆਇੰਟ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਆਦਿ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪਿਛਲੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

*****

*****

ਨੋਟ 7. ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਸਪੈਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਪੈਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ), 5 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਰਥਾਤ: -

i

- (1) ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।
- (2) ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ, ਕੁੱਲ ਸੇਵਾ, ਪੈਨ ਸਿਆਨਰੀ ਲਾਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਜੇਕਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

- (3) ਰੁਕਾਵਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ, ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। •

ਨੋਟ 7 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮ 4.23 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਨੋਟ 1 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ 10 ਨਵੰਬਰ 1967 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ 25 ਮਈ, 1967 ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੱਤਰ 3 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੱਤ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 4.23 ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(5) ਨਿਯਮ 4.23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮ 4.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨੋਟ 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟ 7 ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ; ਨੋਟ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ 4.23, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। 26 ਜੁਲਾਈ 1967 ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮਨੀਆਰ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ (1) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰ ਐਸ ਮੈਨਲੀ ਏ ਆਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ)

- (1) 1967 ਐਸਐਲਆਰ 823
- (2) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 180.

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਨ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੋਵੇਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ \ਵਾਸ ਜੂਨੀਅਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3'। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੇ 26 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ 1962 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਪੁਨਰ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੂਡ।" ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ. ਢੇਕਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ-

- (i) ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- (ii) ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ
- (iii) ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ 3 ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਨਰ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਰੀਨ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸੈਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 252 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“252 (a) ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ, XXXX ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਨੋਟ:-ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਤਰੀਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਯੋਗ ਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸਤੀਫਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। * * * ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੁੜ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ, ਕਦੇ ਵੀ, ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਡਰਾਅ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਸ ਹੁਕਮ।”

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮ 252 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4.23 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ 3 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ।

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨੋ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬ 3 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ 110 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ 68 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਮੈਸੂਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(7) ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਤੀਫਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ *31, 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਹਸਤਾਖਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ 27 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ -

/'ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੇ - ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਕੋਲ ਲੋਕਸ ਪੈਨਟੈਂਟੀਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਪਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ।

ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ: -

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬੀਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ - ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.23 ਵਾਂਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਉਪਕਰਣ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਉਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਤਾੜਨਾ (ਡੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ-

"ਇੱਕ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। * * * * *

ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ

ਹਿਦਾਇਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੁੜ-ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4.23 *ibid*, ਜੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਸੀ, ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੋਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਘੋਰ ਅਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ

Anand Parkash v. State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ